

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2565/2019
12.07.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића и Зоране Делибашић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Миљана Радивојевић адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Гвозден Отовић адвокат из ..., ради издржавања, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 50/19 од 30.01.2019. године, у седници већа одржаној дана 12.07.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 50/19 од 30.01.2019. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П2 1375/17 од 14.11.2018. године, ставом првим изреке, разведен је на основу одредбе члана 41. Породичног закона РС брак парничних странака закључен дана 09.05.2010. године у ..., уписан у матичну књигу венчаних која се води за матично подручје ... под текућим бројем ... за 2010. годину. Ставом другим изреке вршење родитељског права над малолетном ВВ и малолетним ГГ поверено је мајци АА, која ће самостално вршити родитељско право. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да на име свог доприноса за издржавање малолетне деце плаћа месечно износ по 12.174,00 динара почев од 31.07.2017. године као дана подношења тужбе па убудуће док за то буду испуњени законски услови, сваког 01. до 05. у месецу за текући месец уплатом на текући рачун законског заступника малолетне деце, мајке АА. Ставом четвртим изреке, уређен је начин одржавања личних односа малолетне деце са оцем тако што ће отац преузимати и враћати малолетну децу на адресу на којој живи мајка и то сваког другог викенда почев од првог викенда у месецу, и то од петка у 18,00 часова до недеље у 18,00 часова, сваког другог верског и државног празника, дечије рођендане непарне године ће деца проводити код мајке, а парне године код оца, сваку очеву крсну славу и очев рођендан у периоду од 10,00 часова до 18,00 часова и прву половину летњег и зимског распуста. Ставом петим изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж2 50/19 од 30.01.2019. године одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Другог основног суда у Београду П2 137517 од 14.11.2018. године у ставу трећем изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено, преко пуномоћника, изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу одредбе члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр.72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14 и 87/18 – у даљем тексту: ЗПП), Врховни касациони суд је нашао да ревизија туженог није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, парничне странке су закључиле брак 09.05.2010. године, у којем је рођено двоје малолетне деце – ћерка ВВ, рођена године, и син ГГ, рођен ... године. Заједница живота парничних странака је престала 01.08.2017. године, од када тужиља са малолетном децом станује у мајчиној породичној кући у ... површине 134 м2, али у посебном домаћинству на спрату те куће, с тим да заједно носе трошкове коришћења куће. Стан у којем живи тужени у власништву је његове мајке од 2004. године, на основу уговора о поклону којим је он стан поклонио мајци. Тужени је тада мајци поклонио још један стан који је до пре годину дана издаван у закуп, за износ од 100 евра месечно. Тужени је запослен у фирми „ДД“ где месечно остварује зараду са превозом и топлим оброком од око 40.000,00 динара. Власник је ... радње „ЂЂ“ са седиштем у ..., у којој као ... ради његова мајка. Тужени поседује путничко возило марке „...“ ... годиште. Тужиља је запослена у фирми „ЕЕ“ у ..., где месечно остварује зараду у висини од 26.500,00 динара, с тим што ради и хонорарно као ... и тако остварује додатни приход месечно од око 15.000,00 динара. Тужиља не поседује непокретности, нити путничко возило у свом власништву. Малолетна ВВ похађа основну школу, а малолетни ГГ вртић. Малолетна деца имају уобичајене потребе деце тог узраста и за њихово задовољење месечно је потребан износ од 24.000,00 динара. Тужени није доприносио издржавању малолетне деце до доношења решења од 08.02.2018. године којим је одређена привремена мера, а од марта месеца 2018. године плаћа 15.000,00 динара месечно по детету, с тим да није платио издржавање за август 2018. године јер је тада децу водио на море.

На овако утврђено чињенично стање, нижестепени судови су правилном применом одредаба чланова 154, 160-162 и 266. Породичног закона РС, утврдили да обавеза туженог да издржава малолетну децу износи 12.174,00 динара по детету. Приликом одлучивања о висини доприноса за издржавање малолетне деце, нижестепени судови су имали у виду њихов узраст, уобичајене трошкове који су на месечном нивоу потребни за њихово издржавање, као и минималну

суму издржавања – накнаду за лица на породичном смештају коју периодично утврђује надлежно министарство у складу са законом, а која је у време доношења првостепене пресуде износила 26.068,00 динара.

Нису основани наводи ревизије туженог да је погрешно примењено материјално право и неправилно утврђена висина обавезе у издржавању малолетне деце, те да су судови били дужни да висину издржавања одреде у мањим износима. Ово стога што је висина доприноса дужника у издржавању малолетне деце одређена у односу на процењене потребе малолетне деце, а сходно могућностима туженог као дужника издржавања.

Неосновано ревидент указује да ће досуђеним износом бити угрожена његова егзистенција јер је у току поступка утврђено да је запослен, да нема законску обавезу издржавања других лица, да је здрав и радно способан, па може и додатним радом обезбедити приходе за издржавање малолетне деце, с обзиром да је обавеза издржавања малолетне деце приоритетна јер њихове потребе које су егзистенцијалне природе и везане су за храну, одевање и школовање, не трпе редуковање, док је тужени као њихов отац дужан да редукује личне расходе.

Како се ни осталим наводима ревизије не доводи у сумњу правилност и законитост побијане одлуке, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци пресуде на основу овлашћења из члана 414. Закона о парничном поступка.

**Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић